

SM94

Wat er mist in onze discussies over klimaatverandering

Ik schrijf deze 'brief' aan alle ontkenners van klimaatverandering en aan alle sceptici over de opwarming van de aarde, die het idee blijven herhalen en verspreiden dat het helemaal niet gebeurt, dat het een hoax is en een strategie om ons allemaal doodsbang te maken.

Ik begrijp je. Ik weet wat je doormaakt. Dit is iets groots en het klinkt onheilspellend. Er is echt wat aan de hand en we kunnen er onze vingers niet achter krijgen. Maar als ik nu met allerlei tegenargumenten kom, gaat er niets veranderen. Je graaft dan gewoon een diepere greppel en begint nog meer internetlinks en nog meer klimaatontkenners in mijn richting te gooien.

Want er ontbreekt iets belangrijks in het debat. Het is misschien nog wel een grotere bedreiging dan alle klimaatscepsis bij elkaar: we missen een scheidsrechter! Een objectieve, goed geïnformeerde, neutrale scheidsrechter die de regels van het spel kent en wordt gerespecteerd en geaccepteerd door alle betrokken partijen.

Je vraagt je nu vast af waar ik het in vredesnaam over heb, dus daar gaan we: het is de wetenschap! Wat we missen is een wetenschappelijke 'scheidsrechter'. Een 'arbiter' die de regels van de wetenschappelijke methode kent. Een 'rechter' die de wetenschappelijke gemeenschap vertegenwoordigt en die ons debat over door de mens veroorzaakte klimaatverandering kan en mag overzien én het laatste woord heeft. Het ontbreken van zo'n scheidsrechter is als het spelen van een sportwedstrijd waar iedereen de regels op elk moment kan verzinnen én wijzigen.

Dit is een serieus probleem! Door de wetenschap te ontkennen valt alles uit elkaar. Er zijn dan geen regels, geen grenzen. De onderbuik heeft evenveel te zeggen in het debat als een wetenschappelijk feit. Persoonlijke meningen worden even zwaar gewogen als bewijs. Overduidelijke bullshit weegt evenveel als een zorgvuldig en genuanceerd argument.

Om klimaatwetenschapper te worden, moet je serieus naar school. Het kost tientallen jaren hard werken om je plek in de wetenschappelijke gemeenschap te verdienen. Je wordt voortdurend door vakgenoten beoordeeld, je moet je werk falsifiëren, consensus bereiken, je argumenten zorgvuldig presenteren. Zonder wetenschap zouden we nog steeds rondjes draaien rondom de centrale totempaal op het dorpsplein en onze goden om een overvloedige oogst smeken.

Door het overweldigende bewijs van klimaatverandering, verzameld in duizenden zorgvuldig samengestelde rapporten van honderden hoogopgeleide klimaatwetenschappers, te verwerpen, plaatsen we onszelf weer op dat plein, waar we samenzweringstheorieën aanbidden en onze paranoia botvieren.

Ik zweer het, uiteindelijk zal het onbegrensde domheid, ongelofelijke onwetendheid en tenenkrommende kortzichtigheid zijn die ons de das om doet. Gegarandeerd.

Meer weten?

<https://www.demensalsgrens.nl>

‘De mens als grens — Over de onbuigzame barrières van ons bestaan’.